



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 13. juni 2018
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Sidsel Bøndergaard
Sagsnr.: 2018-0030-0730
Dok.: 633994

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 375 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. januar 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Lene Steen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 375 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for risikovurderingen i forbindelse med etableringen af medicinsk cannabisproduktion i Danmark - herunder risikoen for overfald, røverier og indbrud som følge af produktionen, og vil ministeren herunder redegøre for det forventede ressourceforbrug hos politiet som følge af sikkerhedsgodkendelser og risikoen for kriminalitet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan oplyse, at der ikke fra politiets side er udarbejdet en egentlig risikovurdering i forhold til ordningen med tilladelse til dyrkning af medicinsk cannabis.

Rigspolitiet foretager i dag vandelsgodkendelser i forbindelse med ansøgninger om dyrkning af industrihamp, og Rigspolitiet har en tilsvarende rolle i forhold til vandelsgodkendelser ved ansøgninger om tilladelse til dyrkning af medicinsk cannabis. Derudover har politiet et almindeligt ansvar for retshåndhævelsen, herunder håndhævelsen af lovgivningen om euforiserende stoffer, som virksomheder og andre kommer i konflikt med, hvis de ikke holder sig inden for rammerne af en tilladelse og de vilkår, der måtte være knyttet til tilladelsen.

Det er Rigspolitiets vurdering, at et øget udbud af cannabisprodukter må antages at øge risikoen for visse typer af kriminalitet (f.eks. tyveri og afpresning). Kriminalitetens omfang vil afhænge af en række faktorer, herunder antal producenter, de iværksatte sikkerhedstiltag og markedspriserne på cannabis. Det bemærkes i den forbindelse at risikoen for tyveri – afhængigt af de iværksatte sikringstiltag – må antages at være mest nærliggende, når der er tale om færdige eller næsten færdige produkter, der er lette at omsætte på det illegale marked, ligesom større produktioner i højere grad end mindre må antages at være af interesse for det kriminelle marked.

Rigspolitiet har på den baggrund indledt et samarbejde med Lægemiddelstyrelsen, hvor man bl.a. har fokus på, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der kan benyttes i forhold til de virksomheder, som har fået meddelt tilladelse til dyrkning af medicinsk cannabis.

Ordningen forventes alene at medføre et begrænset ressourceforbrug for Rigspolitiet til vandelsgodkendelse af producenter og til generel vejledning om sikkerhedstiltag i forbindelse med dyrkning af medicinsk cannabis. Hertil kommer et forventeligt

begrænset ressourcemæssigt forbrug til strafferetlig forfølgning af den kriminalitet, der med ordningen vil være øget risiko for.”

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Sundheds- og Ældreministeriet, der bl.a. har oplyst følgende:

”Lægemiddelstyrelsen udarbejder, vurderer eller kontrollerer ikke risikovurderinger, herunder risikoen for overfald, røverier og indbrud som følge af produktion af lægemidler eller euforiserende stoffer, i forbindelse med styrelsens kontrol med lægemiddelvirksomheder og virksomheder, der håndterer euforiserende stoffer.

Både for lægemiddelhåndtering og virksomhed med euforiserende stoffer gælder, at lægemidlerne/stofferne skal opbevares utilgængeligt for uvedkommende. Lægemiddelstyrelsen forventer som led i styrelsens tilsyn, at virksomhederne har udarbejdet procedurer for, hvordan de vil sikre dette. Styrelsen stiller dog ikke yderligere krav til, hvordan virksomhederne opfylder dette.

Lægemiddelstyrelsen har ikke i forbindelse med etablering af cannabisproduktion i Danmark eller for lægemiddelproduktion i øvrigt forudsætningerne for at udarbejde eller vurdere risikovurderinger for sikkerhed, der bl.a. inddrager risiko for overfald, røverier og indbrud mv., som f.eks. tilstrækkelig skal- eller perimetersikring, alarmtilkobling eller overvågning.”